

den tilstrækkelige Betydning. Nu vil man tage fat paa at bygge noget andet op og selvfølgelig noget langt mere indgribende paa de paagældende Omraader. Dertil føjede saa det ærede Medlem den Udtalelse, at det var noget, som hans Parti ganske vist selv ventede at komme til at staa ene med, og endvidere, at de heller ikke ønskede Medarbejdere, som ikke vare deres Meningsfæller. Det er disse Udtalelser, jeg har villet understrege, og er der nogen som helst urigtig Opfattelse og Forstaaelse deraf, ønsker jeg, at det maa blive rettet, thi disse Udtalelser have ganske vist i høj Grad maattet overraske mig. Det er altsaa saa, at vi ved de Forklaringer, der ere fremkomne, staa lige over for den ligefrem udtalte Hensigt med Kommissionens Nedsættelse, at der skal tilvejebringes et nyt Program langt mere gennemgribende og indgribende, et Program, som man, som det ærede Medlem for Randers Landskreds udtrykkelig udtalte, ikke ventede gennemført, før man havde faaet omdannet Landstinget. Jeg tror oprigtig talt, at saa længe har vort Landbrug i Almindelighed ikke Tid og Raad til at vente, men at man med Glæde vilde have modtaget de Fremskridt, der imidlertid kunde have været opnaaede. Jeg er enig med mange Udtalelser, der ere faldne om, at vi ved disse Forslag endnu ere langt fra at have naaet det Maal at stille Landbruget jævnsides med andre Samfundskredse lige over for Beskatningsbyrden, men der vilde ad den Vej, hvor vi hidtil have arbejdet, dog kunne være naaet et ikke ubetydeligt Skridt videre i den Retning.

Dinesen: Jeg skal ikke gøre mange Bemærkninger, men jeg finder dog Anledning til først at sige, ligesom det ærede Medlem for Odense Amts 1ste Valgkreds (Scavenius) over for den ærede Ordfører (J. C. Christensen), at medens hans Fremstilling af denne Sags Gang hidtil i nogle Henseender var rigtig, var den i andre Henseender ikke rigtig. Jeg erkender ganske vist, at det meget ærede andet Ting ved disse Sagers Forhandling i de første Par Aar lagde en saadan Holdning for Dagen, at man ogsaa fra den Side har bidraget til, at de ikke nød den Fremme, som det vilde have været klogt og rigtigt at lade Skattereformerne nyde. Derved er man bleven noget medskyldig i den Tilstand, vi befinde os i nu. Jeg erkender ogsaa, at dette Tings ærede Flertal ved sin første Behandling af Sagen og særlig ved den allerførste Behandling i Finansudvalget stillede sig

paa et maadeholdent Standpunkt, der aabnede Vej for, at disse Sager kunde føres igennem, men jeg tror ikke, at man paa alle Omraader har fortsat i samme Retning. Jeg kan heller ikke undlade at pointere, hvad det ærede Medlem for Holbæk Amts 4de Valgkreds (Krabbe) ytrede, at disse direkte Skattelove skulde være saa særlig utilfredsstillende. Jeg vedkender mig at have ment, og jeg mener fremdeles, at den Sammenkobling af de 4 Skattelove, hvormed Sagen begyndtes fra Regeringens Side i 1897, har været rigtig. Jeg mener det, fordi jeg hele Tiden har anset og fremdeles anser Toldreformen for at være den Reform, der bringer den almindelige Befolkning de største Fordele; og at denne Toldlov ikke kunde gennemføres, uden at en Ændring i Brændevinsbeskatningen blev foretaget med det samme. Dernæst formener jeg og formener fremdeles, at det var rigtigt, at det hele blev taget i Sammenhæng. Havde dette Ting stillet sig paa den Maade, tror jeg, vi havde været langt nærmere ved en Løsning, end vi komme ad den Vej, hvorpaa Flertallet nu slaar ind.

Man taler nok om, at man vil arbejde stærkt paa at fremme en Skattereform, og om, som det ærede Medlem for Holbæk Amts 4de Valgkreds udtalte, at man vil berede Befolkningen en Glæde ved det Forslag, her er stillet. Men jeg frygter for, at den gamle Sætning, at medens Græsset gror, dør Koen, vil finde sin Bekræftelse ved den Politik, man kommer ind paa ved denne Lejlighed. Jeg har ogsaa hørt, hvad f. Eks. det ærede Medlem for Lemvig (Sandbæk) drog frem i sit for øvrigt meget interessante Foredrag, der hvilede paa et omhyggeligt Arbejde, nemlig den ulige Fordeling af de kommunale Skattebyrder. Dette og andre lignende Spørgsmaal kunde det have sin Interesse at faa draget frem, men ved at tage saadanne Spørgsmaal op under det Arbejde, som ærede Medlemmer her ville inaugurere, frygter jeg for, at vi synke saa dybt ned i Massen af, hvad der kan være at tage op til Forhandling, at vi standses i vort Arbejde. Der faldt en Ytring af den ærede Ordfører om Tiendeloven. Han mente, at efter de i Landstinget faldne Ytringer var der mindre Anledning til nu at tage den Sag frem end tidligere. — om jeg forstod den ærede Ordfører rigtig. Jeg mener dog, at skal der foretages en Overvejelse, turde det være, at medens det paa den ene Side er en Sag, hvorved man bedst direkte kan rette Forholdene for